

दानिएलको पुस्तक - एक सय अठ्ठाइसौँ

ख्रीष्टको बप्तिस्मा र परीक्षाको भविष्यसूचक महत्त्व: तीन विश्वशक्तिहरूका विशेषताहरूको उद्घाटन

Jeff Pippenger

2024-03-10

प्रकाशितवाक्यको अठारौँ अध्यायका शक्तिशाली स्वर्गदूत ओर्लनुभएको बेला, अर्थात् सेप्टेम्बर ११, २००१ मा छाप लगाउने कार्य आरम्भ भयो। उहाँको अवतरणको पूर्वछाया प्रकाशितवाक्य १० का स्वर्गदूतको अगस्ट ११, १८४० को अवतरणद्वारा, तथा ख्रीष्टको बप्तिस्माको समयमा पवित्र आत्माको अवतरणद्वारा देखाइएको थियो। ख्रीष्टको बप्तिस्माले न्यु योर्क सहरका विशाल भवनहरू ढालिएका बेला ओर्लने पछिल्लो वर्षात्तर्फ संकेत गर्दछ। माथिबाट आउने शक्ति आरम्भ भयो, र त्यही समयमा तलबाट आउने शक्ति (अथाह खाडल) पनि प्रकट गरिने थियो, किनकि परमेश्वरको वचन कहिल्यै असफल हुँदैन।

जब ख्रीष्टले बप्तिस्मा लिनुभयो, उहाँ तुरुन्तै उजाडस्थानमा जानुभयो र चालीस दिनसम्म उपवास बस्नुभयो, त्यसपछि शैतानले उहाँलाई तीनवटा परीक्षाद्वारा परीक्षा गर्यो। ती तीनवटै परीक्षाहरूले संसारलाई आर्मागिडोनतर्फ डोर्‍याउने तीन शक्तिमध्ये प्रत्येकका प्रमुख विशेषताहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। ती तीन परीक्षाहरू थिए—अहंकार, जो अजिङ्गरको विशेषता हो; भोक वा तृष्णा, जो पशुको विशेषता हो; र उतावलीपूर्वक परमेश्वरलाई परीक्षा गर्ने धृष्टता, जो झूटा अगमवक्ताको विशेषता हो। अहंकार र आत्मोन्नति यशैयाको प्रख्यात वर्णनमा लुसिफरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

हे बिहानका पुत्र, हे लुसिफर, तँ स्वर्गबाट कसरी पतन भइस्! राष्ट्रहरूलाई निर्बल तुल्याउने तँ कसरी भूमिमा काटेर फालिइस्! किनकि तँले आफ्नो हृदयमा भनिस्, म स्वर्गमा उक्लनेछु, म आफ्नो सिंहासन परमेश्वरका ताराहरूभन्दा माथि उचाल्नेछु; म उत्तरतर्फको छेउमा, सभाको पर्वतमाथि पनि बस्नेछु; म बादलहरूको उचाइभन्दा माथि उक्लनेछु; म सर्वोच्चजस्तै हुनेछु। तैपनि तँ अधोलोकमा, खाल्डोका गहिराइहरूमा झारिनेछस्। तँलाई देख्नेहरूले तँतर्फ एकटक हेर्नेछन्, र यसो भन्दै तँलाई विचार गर्नेछन्, के यही त्यो मानिस हो जसले पृथ्वीलाई काँपयो, जसले राज्यहरूलाई हल्लायो। यशैया १४:१२-१६।

लुसिफरले आफ्नो हृदयमा पाँच पटक “म गर्नेछु” भनी घोषणा गर्दछ। शैतान, जसलाई एक समय “प्रकाश-वाहक” (लुसिफर) भनिन्थ्यो, तर जो अहिले केवल अन्धकार मात्र वहन गर्दछ, उही “जातिहरूलाई हल्लाउने” हो। भविष्यवाणीगत रूपमा ऊ “जातिहरू” सँग सम्बन्धित छ, किनकि ऊ जातिहरूको दुष्ट महासंघको अगुवा हो, र प्रकाशको पुस्तकका अध्याय सत्र र अठारमा चिनाइएको व्यापारीहरूको महासंघको पनि अगुवा हो।

“राजाहरू, शासकहरू र गभर्नरहरूले आफूमाथि ख्रीष्टविरोधीको छाप धारण गरेका छन्, र तिनीहरू त्यस अजिङ्गरको रूपमा चित्रित गरिएका छन्, जो पवित्र जनहरूसित—परमेश्वरका आज्ञाहरू मान्नेहरू र येशूमाथिको विश्वास राख्नेहरूसित—युद्ध गर्न जान्छ।” Testimonies to Ministers, 38.

ख्रीष्टको बप्तिस्माको समयमा पवित्र आत्मा ओर्लनुभयो, जसले सेप्टेम्बर ११, २००१ पछिको अवस्थालाई प्रतीकात्मक रूपमा देखायो। उहाँको बप्तिस्मापछि शैतानले ख्रीष्टलाई संसारका राज्यहरूमाथि शासन गर्न आफूले प्रयोग गर्ने शक्ति दिने प्रस्ताव राखेर परीक्षामा पार्यो, किनकि आदमको पतनमा शैतान संसारका राज्यहरूको शासक बनेको थियो।

अनि शैतानले उहाँलाई एउटा अति अग्लो पर्वतमा लगेर एकै क्षणमा संसारका सबै राज्यहरू उहाँलाई देखायो। अनि शैतानले उहाँलाई भन्यो, “यो सारा अधिकार र तिनको महिमा म तिमीलाई दिनेछु; किनकि त्यो मलाई सुम्पिएको छ, र जसलाई म चाहन्छु, त्यसैलाई म दिन्छु। यसकारण, यदि तिमीले मलाई दण्डवत् गर्यौ भने, सबै तिमी हुनेछ।” तब येशूले उत्तर दिँदै त्यसलाई भन्नुभयो, “हे शैतान, मेरो पछिबाट हट्; किनकि लेखिएको छ, ‘तैले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई दण्डवत् गर्नेछस्, र केवल उहाँकै सेवा गर्नेछस्।’” लूका ४:५-८।

पापल रोम (त्यो पशु) का दुई प्रमुख विशेषताहरू हुन्—उसको व्यभिचार, र उसले वितरण गर्ने विषाक्त “भोजन” र पेय।

तर पनि तेरो विरुद्ध मेरा केही कुराहरू छन्, किनकि तँले आफैलाई अगमवक्त्री भन्ने त्यस स्त्री ईजेबेललाई मेरा सेवकहरूलाई व्यभिचार गर्न र मूर्तिहरूलाई चढाइएका वस्तुहरू खान सिकाउन तथा बहकाउन दिएकी छेस्।
प्रकाश 2:14.

उनले उपलब्ध गराउने “भोजन” र पेय उनका झूटा सिद्धान्तहरू हुन्।

“बाबिलोनमाथि लगाइएको महान् पाप यो हो कि उसले ‘सबै जातिहरूलाई आफ्ना व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पिउन लगाई।’ उसले संसारलाई प्रस्तुत गर्ने यो मतवालापनको कटोरा ती झूटा शिक्षाहरूको प्रतीक हो, जुन पृथ्वीका महान् जनहरूसँगको आफ्नो अवैध सम्बन्धको परिणामस्वरूप उसले स्वीकार गरेकी छे।” The Great Controversy, 388.

क्याथोलिकतावादको पशुले आफ्ना तन्त्र-मन्त्रहरूद्वारा संसारलाई पनि छल गर्छ, जुन फेरि एकपटक भित्री रूपमा ग्रहण गरिने कुरा हो।

र मैनबत्तीको ज्योति तेरो भित्र फेरि कहिल्यै पनि चम्कनेछैन; र दुलहा र दुलहीको स्वर तेरो भित्र फेरि कहिल्यै पनि सुनिनेछैन; किनकि तेरा व्यापारीहरू पृथ्वीका महान् मानिसहरू थिए; किनकि तेरा जादूतानाद्वारा सबै जातिहरू छलिएका थिए। प्रकाश 18:23।

“जादूताना” भनेर अनुवाद गरिएको ग्रीक शब्द pharmakeia हो, जसको अर्थ औषधिहरू हो। उनको हातमा रहेको सुनौलो कचौरा केवल दाखमद्य पिउने पात्र मात्र होइन, तर त्यही कचौरा पनि हो जहाँ उनका जादुई चिकित्सकीय मिश्रणहरू तयार पारिन्छन् र वितरण गरिन्छन्। आजको आधुनिक संसारमा ती जादुई मिश्रणहरू धेरैजसो कचौरामा होइन, सुईहरूमा दिइन्छन्। चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्था पश्चात् जब शैतान प्रकट हुनेछ, तब उसले आरोग्यका चमत्कारहरू गर्नेछ। पोपतन्त्रका ती मिश्रणहरू र झूटा सिद्धान्तहरूसँग सम्बन्धित चमत्कारहरू, शैतानले ख्रीष्टलाई ढुंगालाई रोटीमा परिणत गर्ने चमत्कार गर्न भनिदिँदा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अघि र पछि रहेको भविष्यवाणीगत इतिहासमा उही विशेषताहरू विद्यमान छन्। संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थातर्फ डोच्याउने एडभेन्टवादका लागि पशुको मूर्तिसम्बन्धी परीक्षणको अवधि, सम्पूर्ण संसारका लागि पशुको मूर्तिसम्बन्धी परीक्षणको अवधिको प्रतीकात्मक नमूना हो। यही कारणले हामीलाई यस्तो जानकारी दिइएको छ कि, “उही संकट संसारका सबै भागहरूमा रहेका हाम्रा मानिसहरूमाथि आउनेछ।”

आइतबारको व्यवस्था पछि शैतानद्वारा सम्पन्न गरिने शैतानी चङ्गाइका चमत्कारहरूले ११ सेप्टेम्बर २००१ देखि आरम्भ हुने इतिहासकालभरि तथाकथित चिकित्साविज्ञानको नाममा बेचिँदै आएका “जादूताना” लाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। येशूले यसो भन्नुभयो, “मानिस रोटीले मात्र बाँच्दैन, तर परमेश्वरको हरेक वचनले बाँच्दछ।” रोमको “भोजन” भनेको परम्परा र रीतिरिवाजहरू हुन्, जसलाई उसले परमेश्वरको वचनभन्दा माथि राख्छ।

“संयुक्त राज्य अमेरिकामा अहिले प्रगतिमा रहेका ती आन्दोलनहरूमा, जसद्वारा मण्डलीका संस्थाहरू र प्रचलनहरूका लागि राज्यको समर्थन सुनिश्चित गर्ने प्रयत्न भइरहेको छ, प्रोटेस्टेन्टहरूले पोपवादीहरूको पदचिह्न पछ्याइरहेका छन्। अझ बढी, तिनीहरूले पोपसत्तालाई प्रोटेस्टेन्ट अमेरिकामा त्यही सर्वोच्चता पुनः प्राप्त गर्ने ढोका खोलिरहेका छन्, जुन उसले पुरानो विश्वमा गुमाएकी थिई। र यस आन्दोलनलाई अझ बढी महत्त्वपूर्ण बनाउने कुरा के हो भने, यसको प्रमुख अभिप्रेत उद्देश्य आइतबार पालनको प्रवर्तन हो—त्यस्तो एउटा प्रथा, जसको उद्गम रोमसँग भएको थियो, र जसलाई उसले आफ्नो अधिकारको चिह्न भनी दाबी गर्छ। यो पोपसत्ताको आत्मा हो—सांसारिक प्रचलनहरूसँग अनुरूप हुने आत्मा, परमेश्वरका आज्ञाहरूभन्दा माथि मानवीय परम्पराहरूको आदर गर्ने आत्मा—जुन प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूमा व्याप्त हुँदैछ र तिनीहरूलाई आफूसामु पोपसत्ताले गरिसकेको आइतबारको उन्नयनकै कार्य गर्नतर्फ डोच्याइरहेको छ।” The Great Controversy,

परम्परा र प्रथा नै ती सैद्धान्तिक “आहार” हुन्, जसद्वारा पशुले परमेश्वरको वचनको स्थानापन्न गर्दछ, ताकि त्यसले आफ्नो मूर्तिपूजक मूर्तिपूजालाई उच्च पार्न सकोस्।

रोमी मण्डलीले आफूलाई मूर्तिपूजाको आरोपबाट कसरी निर्दोष ठहराउन सक्छे, हामी देख्दैनौं। सत्य हो, उनले यी प्रतिमाहरूद्वारा परमेश्वरको आराधना गर्ने दाबी गर्छिन्; इसाएलीहरूले पनि सुनको बाछोको सामु झुकेका बेला त्यही गरेका थिए। तर परमप्रभुको क्रोध उनीहरूका विरुद्ध भड्कियो, र धेरै मारिए। परमेश्वरले उनीहरूलाई दुष्ट मूर्तिपूजकहरू ठहराउनुभयो, र सन्तहरू तथा कथित पवित्र जनहरूका प्रतिमाहरूको आराधना गर्नेहरूका विरुद्ध आज पनि स्वर्गका पुस्तकहरूमा त्यही अभिलेख गरिएको छ।

“र यो त्यही धर्म हो, जसलाई प्रोटेस्टेन्टहरूले अत्यन्त अनुकूल दृष्टिले हेर्न थालिरहेका छन्, र जो अन्ततः प्रोटेस्टेन्टवादसँग एकीकृत हुनेछ। तथापि, यो एकता क्याथोलिकवादमा परिवर्तन आएर स्थापित हुने छैन; किनकि रोम कहिल्यै परिवर्तन हुँदैन। उसले अचूकताको दाबी गर्छ। परिवर्तन त प्रोटेस्टेन्टवादमै हुनेछ। उदार विचारहरूको स्वीकृतिले त्यसलाई त्यस्तो स्थानमा पुऱ्याउनेछ जहाँ उसले क्याथोलिकवादसँग हातेमालो गर्न सक्नेछ। ‘बाइबल, बाइबल, नै हाम्रो विश्वासको आधार हो,’ लुथरको समयमा प्रोटेस्टेन्टहरूको पुकार थियो, जबकि क्याथोलिकहरू ‘पितृहरू, प्रथा, परम्परा’ भनेर कराइरहेका थिए। अहिले धेरै प्रोटेस्टेन्टहरूलाई आफ्ना सिद्धान्तहरू बाइबलबाट प्रमाणित गर्न गाह्रो पर्छ, तर पनि तिनीहरूसँग कूस समेटिएको सत्यलाई स्वीकार गर्ने नैतिक साहस छैन; त्यसकारण तिनीहरू तीव्र गतिले क्याथोलिकहरूको आधारभूमितर्फ आइरहेका छन्, र सत्यबाट जोगिन आफूसँग भएका उत्तम तर्कहरू प्रयोग गर्दै, पितृहरूको गवाही, र मानिसहरूको प्रथा तथा आज्ञाहरूलाई उद्धृत गर्छन्। हो, उन्नाइसौं शताब्दीका प्रोटेस्टेन्टहरू पवित्रशास्त्रसम्बन्धी आफ्नो अविश्वासमा तीव्र गतिले क्याथोलिकहरूको नजिक पुगिरहेका छन्। तर आज पनि रोम र लुथर, Cranmer, Ridley, Hooper, तथा शहीदहरूको महान् सेनाका प्रोटेस्टेन्टवादबीच त्यत्तिकै विशाल खाडल छ, जति त्यतिबेला थियो, जब यी मानिसहरूले त्यस्तो विरोध प्रकट गरे जसले तिनीहरूलाई प्रोटेस्टेन्टहरू भन्ने नाम दियो।”

“ख्रीष्ट एक प्रोटेस्टेन्ट हुनुहुन्थ्यो। उहाँले यहूदी जातिको औपचारिक उपासनाको विरोध गर्नुभयो, जसले परमेश्वरको सल्लाहलाई आफ्नै विरुद्ध अस्वीकार गरेका थिए। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो कि तिनीहरूले मानिसहरूका आज्ञाहरूलाई सिद्धान्तको रूपमा सिकाउँछन्, र तिनीहरू ढोंगी तथा कपटी हुन्। सेतो पोतिएका चिहानहरूझैं तिनीहरू बाहिरबाट सुन्दर थिए, तर भित्र अशुद्धता र भ्रष्टताले भरिएका थिए। सुधारकहरूको इतिहास ख्रीष्ट र प्रेरितहरूबाट आरम्भ हुन्छ। तिनीहरू रूपरिवाज र विधि-विधानको धर्मबाट बाहिर निस्के र आफूलाई अलग गरे। लुथर र उनका अनुयायीहरूले सुधारिएको धर्मको आविष्कार गरेका थिएनन्। तिनीहरूले केवल ख्रीष्ट र प्रेरितहरूद्वारा प्रस्तुत गरिएको त्यसलाई स्वीकार गरे। बाइबल हामीसमक्ष पर्याप्त मार्गदर्शकको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ; तर पोप र उनका कार्यकर्ताहरूले यसलाई मानिसहरूबाट हटाउँछन्, मानौं यो कुनै श्राप हो, किनकि यसले तिनीहरूका झूटा दाबीहरूलाई प्रकट गर्छ र तिनीहरूको मूर्तिपूजालाई धिक्काउँछ।”

Review and Herald, June 1, 1886.

आध्यात्मिकतावादको आधार बन्ने निको पार्ने चमत्कारहरू नै त्यसका व्यापारिक वस्तु हुन्।

“धेरै मानिसहरूले आध्यात्मिक प्रकटताहरूलाई पूर्णतः माध्यमको पक्षबाट भएको छलकपट र हातको सफाइमा आरोपित गरेर तिनको व्याख्या गर्न प्रयास गर्छन्। तर, यद्यपि यो सत्य हो कि कपटपूर्ण युक्तिहरूका परिणामहरूलाई प्रायः साँचो प्रकटताका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, तथापि अलौकिक शक्तिका स्पष्ट प्रदर्शनहरू पनि भएका छन्। आधुनिक आत्मावादको आरम्भ जस रहस्यमय ठकठकाहटबाट भएको थियो, त्यो मानवीय छल वा चातुर्यको परिणाम थिएन, बरु दुष्ट स्वर्गदूतहरूको प्रत्यक्ष कार्य थियो, जसद्वारा तिनीहरूले आत्मा-विनाशकारी भ्रमहरूमध्ये सबैभन्दा सफल भ्रमहरूमध्ये एकको प्रवेश गराए। धेरै जना यस विश्वासद्वारा पासोमा पर्नेछन् कि आत्मावाद केवल मानवीय छद्मचार मात्र हो; जब तिनीहरू यस्ता प्रकटताहरूसँग आमनेसामने हुनेछन्, जसलाई तिनीहरूले अलौकिक ठान्नेपनि हुन्छ, तब तिनीहरू धोका खानेछन्, र तिनलाई

परमेश्वरको महान् शक्तिका रूपमा स्वीकार गर्न लगाइनेछन्।”

“यी व्यक्तिहरू शैतान र उसका प्रतिनिधिहरूद्वारा गरिएका आश्चर्यकर्महरूबारे धर्मशास्त्रको साक्षीलाई उपेक्षा गर्छन्। फारोका जादूगरहरूलाई परमेश्वरको कार्यको नक्कल गर्न शैतानी सहयोगद्वारा सक्षम बनाइएको थियो। पावलले साक्षी दिन्छन् कि ख्रीष्टको दोस्रो आगमनअघि शैतानी शक्तिका यस्तै प्रदर्शनहरू हुनेछन्। प्रभुको आगमनअघि ‘शैतानको कार्यअनुसार सबै प्रकारका शक्ति, चिन्हहरू र झूटा आश्चर्यकर्महरूका साथ, र अधर्मका सबै प्रकारका छलका साथ’ आउनेछ। 2 Thessalonians 2:9,10. अनि प्रेरित यूहन्नाले, अन्तिम दिनहरूमा प्रकट हुने चमत्कार-कार्य गर्ने शक्तिको वर्णन गर्दै, घोषणा गर्छन्: ‘त्यसले ठूला आश्चर्यकर्महरू गर्छ, यहाँसम्म कि मानिसहरूका सामु पृथ्वीमाथि स्वर्गबाट आगो झार्छ, अनि आफूलाई गरिने अधिकार भएका ती चमत्कारहरूको माध्यमबाट पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई छल्छ।’ Revelation 13:13, 14. यहाँ केवल साधारण ठगीहरूको भविष्यवाणी गरिएको छैन। मानिसहरू ती चमत्कारहरूद्वारा भ्रमित हुन्छन्, जुन गर्न शैतानका प्रतिनिधिहरूसँग शक्ति छ, केवल जुन गर्ने बहाना तिनीहरूले गर्छन् त्यहीद्वारा होइन।” The Great Controversy, 553.

रूढी र परम्पराहरूमाथि निर्मित झूटा सिद्धान्तहरू, चमत्कारहरूको आत्मावादी प्रकटीकरणहरू, नक्कली चिकित्सकीय-औद्योगिक उद्योग, र राज्यकर्मसँग चर्चकर्मको गठबन्धन—यी सबै क्याथोलिकतावादको पशुको विशेषताहरू हुन्। घमण्ड अजिङ्गरको शक्तिको विशेषता हो। धृष्टता धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादका झूटा अगमवक्ताको विशेषता हो।

पवित्र आत्माले परिपूर्ण हुनु भएका येशू यर्दनबाट फर्कनुभयो, र आत्माद्वारा उजाड-स्थानमा लैजानुभयो, जहाँ उहाँ चालीस दिनसम्म शैतानद्वारा परीक्षित हुनुभयो। ती दिनहरूमा उहाँले केही पनि खानुभएन; र ती दिनहरू समाप्त भएपछि उहाँलाई भोक लाग्यो। तब शैतानले उहाँलाई भन्यो, यदि तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने, यस ढुंगालाई रोटी बन्न आज्ञा दिनुहोस्। अनि येशूले त्यसलाई यस्तो भन्दै उत्तर दिनुभयो, लेखिएको छ, मानिस केवल रोटीले मात्र बाँच्दैन, तर परमेश्वरका प्रत्येक वचनद्वारा बाँच्दछ। लूका ४:१-४।

‘Presumption’ एउटा संज्ञा हो, जसले पर्याप्त प्रमाण वा पुष्टिबिना कुनै कुरा सत्य हो भनी मात्रै कार्य वा अवस्थालाई जनाउँछ। यसमा अपूर्ण वा अपर्याप्त जानकारीका आधारमा निर्णय गर्नु वा निष्कर्ष निकाल्नु समावेश हुन्छ। ‘Presumption’ ले आफ्नै अनुमानप्रति एक प्रकारको विश्वस्तता पनि संकेत गर्न सक्छ, यद्यपि त्यो पूर्णतः न्यायोचित नहुन पनि सक्छ।

धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादले परमेश्वरको वचनबाट त्यस त्रुटिपूर्ण धारणालाई समर्थन गर्ने कुनै प्रमाण नै नभएको अवस्थामा पनि आइतबारलाई परमेश्वरको आराधनाको दिनका रूपमा स्वीकार गरेको छ, र तिनीहरूले यसो गर्दा आफूहरू प्रोटेस्टेन्ट हुन् भनी सचेत रूपमा दाबी पनि गर्छन्, जसको आदर्श वाक्य “केवल परमेश्वरको वचन” हो, वा जसरी मार्टिन लुथरले घोषणा गरे, “Sola Scriptura!” तिनीहरूले यसलाई रोमी मण्डलीका परम्परा र रीतिरिवाजका आधारमा, वा सम्भवतः आफ्ना पुर्खाहरूबाट प्राप्त स्वीकृत उत्तराधिकारको रूपमा, स्वीकार गर्न रोज्छन्। तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकारको समयमा, बाइबलबाट सूर्यको आराधना गर्न कुनै प्रकारको औचित्य कदापि प्रस्तुत गर्न सकिँदैन भन्ने सत्य स्पष्ट रूपमा प्रकट गरिनेछ, र त्यसपछि आफ्नो त्रुटिपूर्ण अनुमानमा निरन्तर रहनेहरूले पशुको छाप प्राप्त गर्नेछन्।

“यदि सत्यको ज्योति तपाईंसमक्ष प्रस्तुत गरिएको छ, जसले चौथो आज्ञाको शबाथ प्रकट गर्दछ, र परमेश्वरको वचनमा आइतबारको पालनका लागि कुनै आधार छैन भन्ने देखाउँछ, र तैपनि तपाईं अझै पनि त्यस झूटा शबाथलाई समातिरहनुहुन्छ, परमेश्वरले ‘मेरो पवित्र दिन’ भन्नुभएको शबाथलाई पवित्र मान्न अस्वीकार गर्नुहुन्छ भने, तपाईंले पशुको छाप ग्रहण गर्नुहुन्छ। यो कहिले हुन्छ?—जब तपाईं आइतबार श्रमबाट विरत रहन र परमेश्वरको आराधना गर्न आदेश दिने आज्ञापत्रको पालन गर्नुहुन्छ, जबकि तपाईंलाई थाहा छ कि आइतबार सामान्य कामकाजी दिन बाहेक अरू केही हो भनेर देखाउने एउटा शब्द पनि बाइबलमा छैन, तब तपाईं पशुको छाप ग्रहण गर्न सहमति जनाउनुहुन्छ, र परमेश्वरको छाप अस्वीकार गर्नुहुन्छ। यदि हामीले यो छाप हाम्रो निधारमा वा हाम्रो हातमा ग्रहण गर्यौं भने, अवज्ञाकारीहरूमाथि उच्चारण गरिएका न्यायहरू हामीमाथि अवश्य

आइपर्नेछन्। तर जीवित परमेश्वरको छाप तिनीहरूमाथि राखिन्छ, जसले प्रभुको शबाथलाई विवेकपूर्वक पालन गर्छन्।” Review and Herald, April 27, 1911.

रिपब्लिकन दलको सामान्यतया बुझिने कमजोरी भनेको यही हो कि तिनीहरू आफ्ना राजनीतिक प्रतिद्वन्द्वीहरू निष्पक्ष र इमानदार छन् भनी मात्र इच्छुक हुन्छन्, जबकि डेमोक्रेटिक दलका फलहरूले स्पष्ट रूपमा प्रकट गर्छन् कि तिनीहरू झूटका पिताका सन्तान हुन्। बारम्बार र निरन्तर रूपमा रिपब्लिकनहरूले आफ्ना राजनीतिक प्रतिद्वन्द्वीहरूको वचनलाई नै सत्य मानी लिन्छन्, जबकि तिनीहरूलाई पटक-पटक देखाइएको छ कि तिनीहरूका प्रतिद्वन्द्वीहरूले आफ्ना वचन कहिल्यै पालन गर्दैनन्। तिनीहरूले त्यस्ता व्यक्तिहरूमाथि इमानदार अभिप्रायहरूको आरोपण गर्छन्, जसले बारम्बार कुनै पनि युक्तिसङ्गत आधार प्रकट गरेका छैनन्, जसले रिपब्लिकनहरूको अपेक्षित इमानदारी र सत्यनिष्ठासम्बन्धी त्रुटिपूर्ण प्रक्षेपणलाई समर्थन गर्न सकोस्। यो पनि सत्य हो कि धेरै रिपब्लिकनहरूले व्यक्तिगत आर्थिक लाभका लागि, वा त्यस्ता गोप्य अनैतिक परिस्थितिहरूका कारण जसले तिनीहरूलाई सजिलै प्रभावित र नियन्त्रणयोग्य बनाउँछ, सिद्धान्तको समर्थन गर्न अस्वीकार गर्छन्; तर रिपब्लिकन दलको प्रमुख भविष्यसूचक विशेषता भनेको अनुमानाधारित अहंविश्वास हो।

यो त्यही धृष्टताको गुण हो जुन भविष्यवाणीय रूपमा धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टहरूमा चिन्हित गरिएको छ, जसले तिनीहरूलाई आफूहरूले उच्चतर नैतिक तथा राजनीतिक धरातल ग्रहण गरेका छन् भनी दाबी गर्न अनुमति दिन्छ, जबकि वास्तवमा तिनीहरूले आफ्ना राजनीतिक प्रतिद्वन्द्वीहरूले आफ्नो वचन पालन गर्नेछन् भन्ने खोक्रो अपेक्षामा आफ्ना नागरिक उत्तरदायित्वहरू परित्याग गरेका छन्। पागलपनको अत्यन्तै प्रचलित परिभाषा भनेको फरक परिणामको अपेक्षा गर्दै एउटै काम बारम्बार गरिरहनु हो, तर रिपब्लिकनहरू तर्क गर्छन् कि ट्रम्पप्रतिको आफ्नो घृणामा प्रकट भएको पागलपनबाट संक्रमित डेमोक्रेटाहरू नै भएका छन्।

तथापि, रिपब्लिकनहरूको उन्मत्तता बारम्बार यसरी प्रकट हुन्छ कि उनीहरू सम्झौताहरूमा सहमत हुन्छन्, यस आधारमा कि सम्झौता नै विधायी प्रक्रियाको कार्य हो; जबकि उनीहरूका राजनीतिक सम्झौताहरू, जसलाई उनीहरू “विधायी प्रक्रिया” को सिद्धान्तमा आधारित भएको दाबी गर्छन्, त्यस्तो वर्गसँग गरिन्छ जसले कहिल्यै सम्झौता गर्दैन। डेमोक्रेटाहरूले राजनीतिक प्रक्रियामा केवल त्यतिबेलामात्र आफ्नो अडानबाट पछि हट्छन्, जब उनीहरूका विरुद्धको संख्यात्मक बलद्वारा उनीहरू पूर्ण रूपमा नियन्त्रणमा पारिएका हुन्छन्। उनीहरूले राजनीतिक प्रक्रियामार्फत साँच्चिकै कुनै मध्यमार्गका लागि काम गरेको प्रमाण कहिल्यै दिएका छैनन्। रिपब्लिकनहरूको उन्मत्तता भनेको अरुप्रति उनीहरूको बारम्बारको आशावादी अपेक्षा हो, जुन पूर्ण रूपमा अनुचित छन्।

डोनाल्ड ट्रम्पका समर्थकहरूमध्ये अत्यन्त ठूलो बहुमतले यस तथ्यको साक्षी दिनेछन् कि ट्रम्पको सबैभन्दा खराब विशेषता भनेको आफ्नो कार्यक्रमका समर्थकका रूपमा मानिसहरूलाई स्वीकार गर्न उहाँको तत्परता हो, जबकि उपलब्ध प्रमाणले त्यो छनोट गर्नु ट्रम्पको तर्फबाट पूर्णतः धृष्टतापूर्ण अनुमान थियो भन्ने पहिचान गराउँछ। धृष्टता पतित प्रोटेस्टान्टवादको भविष्यवाणीगत विशेषता हो। शैतानले बाइबल उद्धृत गर्दै ख्रीष्टलाई परीक्षा गर्‍यो, तर त्यसो गर्दा शैतानले त्यस खण्डलाई विकृत पारेर त्यसलाई अनुचित र धर्मशास्त्रविरुद्धको परीक्षा बनायो।

अनि उसले उहाँलाई यरूशलेममा ल्यायो, र मन्दिरको टुप्पामा उभ्यायो, अनि उहाँलाई भन्यो, यदि तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने, यहाँबाट तल हाम फाल्नुहोस्; किनकि लेखिएको छ, उहाँले तपाईंको रक्षा गर्न आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई तपाईंको विषयमा आज्ञा दिनुहुनेछ; अनि तिनीहरूका हातहरूमा तिनीहरूले तपाईंलाई थामिराख्नेछन्, नत्र कहीं तपाईंको खुट्टा ढुङ्गामा ठोक्केन सक्छ। अनि येशूले उसलाई जवाफ दिँदै भन्नुभयो, यसो भनिएको छ, तिमीले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको परीक्षा गर्नुहुँदैन। लूका ४:९-१२।

चाँडै आउन लागेको आइतबारसम्बन्धी व्यवस्थाको समयमा, संयुक्त राज्य अमेरिकाका प्रोटेस्टेन्टहरू नै शबाथको दिन श्रमबाट विरत रहनुपर्ने बाइबलीय आज्ञालाई ग्रहण गर्नेछन्, र सातौँ-दिनको शबाथमा परमेश्वरको आराधना गर्नुपर्ने आज्ञालाई विकृत पारेर यसरी गढिएको आज्ञामा रूपान्तरण गर्नेछन् कि मानिसहरूलाई वास्तवमा मूर्तिपूजकताको सूर्यको दिनमै आराधना गर्न आवश्यक छ। तिनीहरूले एउटा बाइबलीय खण्डलाई तोडमोड गरी अनुचित र

शास्त्रविरुद्धको परीक्षा बनाउनेछन्।

हामी यो अध्ययन अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“मैले देखेँ कि दुई सिङ भएको पशुको मुख अजिङ्गरको जस्तो थियो, र उसको शक्ति उसको शिरमा थियो, र त्यो आज्ञा उसको मुखबाट निस्कने थियो। त्यसपछि मैले व्यभिचारिणीहरूको आमालाई देखेँ; कि आमा छोरीहरू स्वयं थिइनन्, तर तिनीहरूबाट अलग र भिन्न थिइन्। उसको दिन भइसकेको छ, र त्यो बितिसकेको छ, र उसकी छोरीहरू, अर्थात् प्रोटेस्टेन्ट सम्प्रदायहरू, त्यसपछि मञ्चमा आउँदै आमाले सन्तहरूलाई सताउँदा राखेको त्यही मनोभावलाई व्यवहारमा उतार्ने थिए। मैले देखेँ कि जसरी आमाको शक्ति घट्दै गएको थियो, त्यसरी छोरीहरू बढ्दै गइरहेका थिए, र चाँडै नै तिनीहरूले एक समय आमाले प्रयोग गरेको शक्ति प्रयोग गर्नेछन्।”

“मैले देखेँ कि नामधारी मण्डली र नामधारी एडभेन्टिस्टहरूले, यहूदाजस्तै, सत्यको विरुद्ध आउन तिनीहरूको प्रभाव प्राप्त गर्न हामीलाई क्याथोलिकहरूकहाँ धोका दिनेछन्। त्यसबेला सन्तहरू एक अस्पष्ट जनसमूह हुनेछन्, क्याथोलिकहरूलाई थोरै मात्र परिचित; तर मण्डलीहरू र नामधारी एडभेन्टिस्टहरू, जसलाई हाम्रो विश्वास र चलनहरूको ज्ञान छ (किनकि तिनीहरूले हामीलाई सब्बाथका कारण घृणा गर्थे, किनभने तिनीहरूले त्यसलाई खण्डन गर्न सक्दैनथे), तिनीहरूले सन्तहरूलाई धोका दिनेछन् र तिनीहरूलाई क्याथोलिकहरूकहाँ यसरी उजुरी गर्नेछन् कि तिनीहरू जनताका संस्थापनाहरूको अवहेलना गर्नेहरू हुन्; अर्थात्, तिनीहरूले सब्बाथ मान्छन् र आइतबारलाई बेवास्ता गर्छन्।

“त्यसपछि क्याथोलिकहरूले प्रोटेस्टेन्टहरूलाई अगाडि बढ्न उक्साउनेछन्, र यस्तो आदेश जारी गरिनेछ कि सातौँ दिनको सट्टा हप्ताको पहिलो दिन पालन नगर्ने सबैलाई मारिनेछ। अनि ठूलो संख्यामा रहेका क्याथोलिकहरू प्रोटेस्टेन्टहरूको पक्षमा उभिनेछन्। क्याथोलिकहरूले पशुको प्रतिमालाई आफ्नो शक्ति दिनेछन्। र प्रोटेस्टेन्टहरूले आफ्नी आमाले तिनीहरूभन्दा अघि गरेझैं सन्तहरूलाई नष्ट गर्न कार्य गर्नेछन्। तर तिनीहरूको आदेशले फल ल्याउन वा फल धारण गर्नुअघि, सन्तहरू परमेश्वरको स्वरद्वारा छुटकारा पाउनेछन्।”
Spalding and Magan, 1, 2.